

Nguyễn Văn Phú

Các con thân yêu,

Nay, bố mẹ tuổi đã 80, thời cũng là khá thời so với các thế hệ trước bố mẹ. Bố mẹ đã nhiều lần nói chuyện với các con về một số vấn đề, nhưng không phải lúc nào cũng có được các con cùng nghe. Hơn nữa, không chắc các con đã nhớ hết những lời nói của bố mẹ. Vì thế mẹ tôi có lá thư này để tóm tắt những ý kiến chính mà bố mẹ muốn gửi đến các con. Còn các cháu thì chỉ nói mà ít được đọc tiếng Việt, nên các con hãy lưu ý cách truyền đạt lại ý của bố mẹ và giảng giải cho các cháu biết, chúng ta không biết mà phải hiểu và không để bố mẹ viết ra đây ngày hôm nay.

Biết không. Các con ạ, trên đường tìm kiếm công việc, tìm kiếm, chúng ta đã bỏ đi tài sản, bản thân và mẹ mẹ tiên. Khi đến quê nhà quê hương thì hai này, chúng ta đã được chính quyền và dân chúng đón tiếp và giúp đỡ. Hiện nay, đời sống của chúng ta đã ổn định. Chúng ta phải biết tận dụng những cơ hội này và hãy tìm cách góp phần làm cho đất nước này trở nên phát triển, giàu mạnh hơn để đáp ứng những cái cần đó.

Lý Do Tìm Kiếm.

Các con cần giảng rõ cho các cháu biết lý do nào đã khiến cho gia đình chúng ta tìm kiếm và hành động gia đình khác, đó là: chúng ta tìm kiếm công việc, đi tìm kiếm. Các cháu được sống trong một xã hội dân chủ, tìm kiếm lúc mới sinh ra nên không thể sống trong tính dốt và các thế hệ trước nham hiểm của công việc. Các cháu khó có thể tin được tại sao con người đi với nhau mà lại tàn ác như vậy. (Có thể cho các cháu coi phim Journey from the Fall – Việt Sóng, do Trần Hàm đạo diễn, khi chiếu 30-4-2005). Công việc hành động rất ác nghiệt nói rất khéo và che đậy rất giỏi! Vì thế phải giảng thích cho các cháu hiểu, không phải để họ thù mà là để biết sự thật. Có một câu mà nhiều người hay nhắc: “Đừng nghe những gì công việc nói, mà hãy nhìn những gì công việc làm.”

Quê Cha Đất Nước.

Dù công việc bận rộn đến mấy, các con hãy dành thì giờ nghỉ ngơi ngắm trăng lập ch số và đưa lý Việt Nam, để biết ngu người dân tộc, sẽ hình thành đất nước, những bước thăng trầm, những niềm vinh nhục, những khôn ngoan và lầm lỗi của ông cha ta. Và từ đó chúng ta rút ra những bài học. Có những trang sôi oai hùng, mà cũng có những trang sôi ấm nồng mến. Có khi nước ta bước vào thế kỷ ngàn năm, mà cũng nhiều khi dân ta anh dũng vùng lên phá xiềng xích, giành tự do. Lịch cũng có khi người mình đi xâm chiếm tàn phá nhiều nước khác, thí dụ gần đây nhất là mấy năm tàn phá Cao Mên, gây nên cảm hận của nước láng giềng và để lại cái nghiệp nặng nề mà các thế hệ sau sẽ còn phải gánh chịu!

Lịch Sử Gần Đây.

Nước ta bước Pháp đô hộ từ cuối thế kỷ 19. Khoảng 1940, để chi viện cho chiến trường. Nước ta, Nhật đổ bộ đánh Pháp ngày 9-3-45. Vua Bảo Đại tuyên bố hủy bỏ hiệp ước bảo hộ ký với Pháp, rồi giao cho ông Trần Trọng Kim thành lập chính phủ đầu tiên của nước Việt Nam độc lập. Phe Trần gia đình Bảo Đại, Ý, Nhật thua Đông minh gia đình Anh, Pháp, Mỹ, Liên Xô, Trung Hoa. Ngày 19-8-45, Việt Minh cướp chính quyền của chính phủ Trần Trọng Kim, tuyên bố thành lập nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa. Những không được bao lâu, Pháp tìm cách quay lại. Cuộc toàn quốc kháng chiến chống Pháp bắt đầu ngày 19 tháng 12, 1946. Khi phe Việt Minh rõ ràng chiến thắng, các đồng phái quốc gia trước nguy cơ bị tiêu diệt dần, đã trở về vùng quốc gia là nơi đã thi hành lập pháp chính quyền khác với chính quyền vùng kháng chiến mà thực chất là cộng sản. Sau trận Điện Biên Phủ, Hiệp định Genève 1954 chia đôi đất nước: miền Bắc là Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, miền Nam là Việt Nam Cộng Hòa. Miền Bắc công khai theo khối cộng sản, tiến hành xâm lăng miền Nam bằng vũ lực và che mắt thế giới bằng con bài Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam. Miền Nam được Hoa Kỳ và Đông minh của khối tự do ủng hộ để ngăn sự bành trướng của cộng sản. Khi quân xâm lăng mạnh lên thì Hoa Kỳ đổ quân vào miền Nam, bắt đầu vào 1960, và chiến tranh trở nên khốc liệt.

Năm 1972, sau khi Liên Xô và Trung Quốc trở thành đối nghịch thì tổng thống Nixon đến Trung Quốc ký Thỏa hiệp Thế giới. Hoa Kỳ không còn được "tiền đồn chiến lược" nữa nên buộc phải rút quân khỏi miền Nam Việt Nam Cộng Hòa! (Số phận phước Khi Đông minh tháo chạy của tiến sĩ Nguyễn Tiến Hông cho biết những sự thật phũ phàng về sự bại trận và tháo chạy của Mỹ.) Theo Hiệp định Paris 1973: Hoa Kỳ rút quân khỏi miền nam Việt Nam, cho để lại một số cố vấn mà thôi, còn quân Bắc Việt vẫn ở lại! Cộng sản Bắc Việt tiếp tục xâm lăng miền Nam với nhiều viện trợ của cộng sản quốc tế. Việt Nam Cộng Hòa dù vẫn can trường đến mấy, mà không được vũ khí, xăng dầu... thì chiến tranh là kém thế. Ngày 30 tháng 4 năm 1975, thủ đô Sài Gòn thất thủ. Cuộc di cư từ miền cộng sản, tìm tự do bắt đầu. Từ đây trở đi, chính các con biết khá nhiều chi tiết.

Suy Xét Thông Tin và S Li u.

Thư i bu i này, thông tin r t nhi u, quá nhi u. Ng i ta vi t v Vi t Nam, v chi n tranh Vi t Nam nhi u l m, có c phim nh n a, nh ng trung th c thì ch ng đ c bao nhiêu. Có ng i vi t trung th c nh ng ch nhìn đ c m t khía c nh c a v n đ , h t nh “nh ng anh mù s voi”. Có ng i c ý b cong s th t, nh m đ t m c đích riêng c a mình. Có ng i – k c nhà tu – còn b a đ t thêm chuy n đ vu kh ng ng i khác! T nh t là khi k c m quy n hay tay sai c a h vi t s . Nhà văn Alex Haley đã vi t đ dòng cu i tác ph m Roots (Ngu n c i): “R t cu c, chính k chi n th ng là k vi t s .” Cho nên, b m ân c n đ n các con và nh t là các cháu r ng khi đ c tài li u, sách v và coi phim v Vi t Nam th k 20, đ u th k 21, dù là c a tác gi nào, k c Âu-M , cũng ph i h t s c th n tr ng và suy xét thông minh.

Theo b m thì cu c chi n 1954–1975 n c ta là chi n tranh Nam B c, là n i chi n, là chi n tranh y nhi m, là đ i đ u gi a hai kh i c ng s n và t do; khí gi i n c ngoài, máu dân Vi t mình. Đ i v i ng i mi n Nam, đó là chi n tranh t v . Còn c ng s n B c Vi t thì tuyên truy n và giáo d c qu n chúng r ng đó là chi n tranh ch ng M -Ng y và th ng nh t đ t n c. K th ng kiêu ng o và tàn ác, ng i thua u t h n trong t i nh c. M u ch t c a s chia r tr m tr ng trong dân t c ta n m đ i m y (k ra thì dân t c ta còn nhi u s chia r khác n a). Ch a thay đ i đ c hai cách nghĩ đó thì ch a nói t i hòa h p dân t c đ c! Hàng tri u ng i đã ch t, tuy đ t n c đ c th ng nh t mà lòng ng i đ n nay v n còn chia r .

V Thăm Vi t Nam.

Có vài v h i b m đã v thăm Vi t Nam ch a. Câu tr l i là ch a; vì lý do s c kh e. Đã có r t nhi u ng i v Vi t Nam, m i ng i m t lý do, m i ng i m t m c đích, m i ng i m t cách nhìn! V đ chăm sóc cha già m y u, thăm nuôi ng i thân, v đ s a sang ph n m t tiên, v đ gi ng đ y cho sinh viên, đ nhìn l i quê h ng, nh ng đ i u y là chính đáng. V đ c u tr n n nhân c a các thiên tai hay giúp đ đ ng bào nghèo túng mà không vì danh vì l i, cũng là vi c t t. V đ ăn ch i, đ du l ch r ti n, đ c u danh l i, đ xin vài t m b ng khen, thì không nên.

Sau này, khi trong n c thay đ i th t s , các con có th đ a các cháu v thăm quê h ng. B m bi t tr c r ng các cháu s không xúc đ ng l m đâu vì con ng i ta ph i có k ni m, ph i có g n bó thì m i xúc đ ng đ c. Các con hãy c h ng đ n cho các cháu yêu đ t n c, dân t c và đ ng bào Vi t Nam, đ ng đ cho các cháu ch là nh ng khách du l ch bình th ng. Còn vi c các con hay các cháu s v làm ăn sinh s ng t i Vi t Nam thì b m nghĩ r ng đ i u đó r t

khó x̣y ra.

Hiện Tình Đột Nổi c. Nếu có ai nói rằng Việt Nam nay đã tiến bộ (đa số người dân nay đã được ăn cơm thay vì cơm trộn bo bo, có nhiều xe gắn máy và xe hơi thay cho xe đạp...; chỉ cần 10 sau 30 năm im tiếng súng mà không có tiến bộ!) thì đó là một vài tiến bộ so với chính Việt Nam chúng ta đem so sánh Việt Nam với các nước láng giềng thì đáng xấu hổ với nhiều mặt (như Cao Mên mà cũng còn có đường đi bộ). Muốn biết những sự thật về Việt Nam đúng sau những “binh định” cao ngất, những “ô tô con” bóng loáng, những khách sạn năm sao, những sân “gôn” tân kỳ, thì phải theo dõi tin tức trong những tờ báo, những kênh truyền hình và những phương tiện (nhất là các báo và đài), sự hiện diện của các báo, các cuộc thăm những sự phung phí tài nguyên quốc gia, và phải đích thân đến thăm đường bộ ở các vùng xa xôi nghèo khổ. Chúng ta cần biết sự thật, không tô hồng mà cũng đừng bôi đen!

Đặc biệt nhiều hiện tượng nổi c ta, các con tìm đọc bài nói của tiến sĩ Lê Đăng Doanh, nguyên viên trưởng Viện Nghiên cứu Quản lý Trung ương Hà Nội. Ông ta thuyết trình các sự thật cho các cán bộ cao cấp nhất của Đảng và Việt Nam nghe. Bài nói này gắn đây mà đi đâu cũng tìm ra ngoài. Bài ghi lại như sau: “Mọi người phải chú ý tới những con số cho thấy sự thật phũ phàng về nền kinh tế Việt Nam. Ông Doanh cho thấy các tình trạng yếu kém của nền kinh tế là tính chất phi dân chủ của chế độ của Đảng và Việt Nam. Đó ông dám nói thẳng các cấp chính trị cũng không, phải thay đổi” (Ngô Nhân Dũng, nhất báo Người Việt, ngày 30-3-2005).

Ông Doanh kể lại rằng một chuyên viên tài chính quốc tế đã đặt câu hỏi với ông như sau: “Chúng mày giỏi thế mà chúng mày nghèo lâu đến thế, là thế nào? Trí tuệ như thế này, truyền thống như thế này, sao mày ăn xin hoài thế? Chúng mày cần đưa ra cái mục tiêu là đến bao giờ chúng mày được đi ăn xin nữa, có được không?” Thật là một mặt mũi như thế chung cho các nước! Nếu ta đâu có hèn kém, dân ta đâu có lười biếng. Do đâu mà như thế? Do các tài chính trị!

Thái Độ Chính Trị. Không những đường bộ hời hợt đòi hỏi được đường, thì cả địa nguyên đã được, mà ngay cả những đường viên cũng cùng các phần tử tiến bộ trong nước cũng đòi hỏi vậy. Cần hiểu rằng: chúng ta cần tài, cần đường, cần tham nhũng, cần được đi sai lầm của Đảng và, không phải là chế độ của Việt Nam mà là mong cho nước Việt Nam khác hẳn, tiến hơn.

Nếu có ai nghĩ rằng của Đảng và Việt Nam ngày nay đã “đi về” một chút thì nên biết rằng do sự sụp đổ của Đảng và Đông Âu, do sự đấu tranh trong và ngoài nước, do áp lực quốc tế và do nguy cơ tan rã của Đảng nên Đảng và Việt Nam bắt buộc phải đi về và kinh tế (mà không chịu đi về và chính trị)! Tuy mình không làm chính trị nhưng mình phải có thái độ chính trị, mình phải tiếp tục đấu tranh cho các cuộc đấu tranh sao cho đất nước có dân chủ do sự thật.

Tôi nghĩ bố mẹ của chúng tôi ở Việt Nam đã nhận rằng chúng tôi ở Việt Nam có “phần nhiều sai lầm”. Chúng ta hỏi: sai lầm sao không sửa, sao không công khai xin lỗi người dân, sao không trả lời những câu hỏi của họ, sao không bố thí những gì cho các nạn nhân của vụ cái cách chúng tôi, của vụ Nhân Văn Giai Phẩm, của các đợt cải tạo công nhân nghiệp vụ, sao không bố thí những gì và xin lỗi những người bố bố tử tù “học tập cải tạo”? Nếu thế thì ai ai cũng muốn xóa bỏ hận thù, những chúng tôi ở Việt Nam cần phải hành động cụ thể cho nhân dân trông thấy. Nói “xóa bỏ hận thù, khép lại quá khứ, nhìn về tương lai” xuống thôi thì ích gì? Nói “đội đoàn kết” mà lậpido động lãnh đạo (điều 4 hiến pháp chúng tôi) thì ai mà tin được!

Chuyện Trong Gia Đình.

Bây giờ, nói chuyện trong nhà. Bố mẹ thu xếp thời giờ trống rỗng, nuôi dạy các con theo quan niệm thời bố mẹ, cũng như ông bà nuôi dạy bố mẹ thời ông bà. Một vài lúc nào đó, có thể các con nghĩ rằng bố mẹ đã quá khắt khe với các con. Thời buổi này là như vậy. Mong các con quên đi những gì mà bố mẹ đã vô tình làm các con buồn lòng. Hãy nhớ rằng bố mẹ không đưa đòi ăn chơi, không chi tiêu hoang phí, lúc nào cũng giữ một đức tính tiết kiệm, và bố mẹ đã cố gắng làm việc và dành dụm để các con được sống đầy đủ, được học hành cần thiết, để đi tới một tương lai gia đình.

Vì tài sản của bố mẹ đã bị cướp bóc nên khi sang thời điểm này, đời sống của chúng ta khá khó khăn. Bố mẹ đã nhận làm những công việc vất vả nhất. Các con đã chịu khó đi làm vất vả trong các dịp hè, và đã cố gắng học hành chăm chỉ, đến nay thì “đầu vào đầy” rồi. Các con không bao giờ được trễ trễ, nghĩ rằng mình tài, mình giỏi. Hãy nhớ: “Trông lên thì chúng ta trông ai, trông xuống chúng ta trông mình”. Cái tài, cái giỏi nếu có thì chỉ là một phần thôi, còn các phần khác là như các thu nhập duyên, như âm đức của tổ tiên và của chính mình, tất cả các kiếp trước và kiếp này. Các con phải luôn luôn sống đức độ, bố thí và giúp đỡ cho cái nghiệp lành của mình, hãy nhớ những gì dùng xe hơi phải lo “xác độn” cho cái bình xăng-quy vậy. Gieo nhân lành thì sẽ hái quả lành. Luật nhân quả là một luật của trời đất, không sai được!

Trong gia đình riêng của các con, bố mẹ khuyên: đừng chửi nhau phỉ phỉ xỉ xỉ nhau trong sự trống rỗng kính, phải nhớ những gì nhìn nhau. Không thể tránh được vài động chạm đâu, hãy khéo léo và bình tĩnh mà giải quyết mọi việc. nóng giận là hỏng.

Còn đi với con cái, hãy thông yêu nh thông không đ thông c nuông chi u. Con phải kiểm soát bản bè của các cháu và phải liên lạc với cha mẹ của bản bè các cháu để tìm hiểu cho chắc chắn; hãy thông vì bè bản trong xã hội này là một số kiểm rớt phổ biến! Tivi, “ghêm”, “chat” .., phải hạn chế, còn thể dục thể thao thì nên khuyến khích. Bản thân các con phải lo xếp thì giờ tập thể dục, sáng một buổi sáng thẳng thông. Hãy rút kinh nghiệm của bản: lúc trẻ, bản mất mãi làm việc nhieu quá cho nên nay với già, bản cần thể “hội tời”, đau lên đau xuống hoài!

Trong đi sáng hàng ngày, phải luôn luôn tiết kiệm và bỏ vào môi trường sinh hoạt vì tài nguyên thể giới cần có hạn, chúng ta cần nghĩ đến các thế hệ mai sau. Dùng thế gì cũng không đ thông c phí phạm, kể thế tập giới lau tay! Thông nh thông, hãy cho các cháu coi hình chụp hay phim ảnh nh thông trẻ em đói rét và cho các cháu biết rớt trên trái đất này còn rớt nhieu người khổ cần.

Khi anh cần em cần xếp với nhau, phải nhớ kiểm một câu “anh em nhớ thể tay chân”, “ch cần ngã em nâng”, “một giới máu đào hạn ao nước lã”, “một con ngựa đau, cần tàu không ăn cần”. Bí quyết là áp dụng cần xếp. Hãy bỏ qua hết một khuyến để kiểm của anh cần em mình. Các con mà chia rớt thì bản một số đau khổ vô cùng.

Trong xã hội này, vì bản rớt quá, người ta cần để thì giới lo cho gia đình riêng nên có khi là với đi gia đình, dù thâm tâm không muốn nh xếp. Các con hãy để cao tình đoàn kết trong đi gia đình. Với các con gái và con dâu, bản một nhớ: các con hãy giúp cần giới liên lạc thế để với anh cần em và họ hàng nhieu người.

Thông Vi t Tời Nước Ngoài.

Có vài để đáng bàn. Các cháu là công dân nước này, với một bản phạm và quy định của một công dân. Cuộc sáng thế cần trong trường học cũng nh ngoài xã hội bắt buộc các cháu phải nói Anh hay Pháp ngữ, và phải nói và viết thể giới, nếu không thì sẽ khó hòa đ thông, bản lạc lõng và bản thua kém! Để học, các cháu nói thông Anh hay thông Pháp (học cần hai). Với nhà, các cháu thể thông nói với nhau bản thông hai thể thông y. Tuy các con thể thông bản các cháu nói thông Vi t trong gia đình, bản một với cần thể thông y thông Vi t của các cháu hãy còn kém. Nói thông Vi t đã y u, viết câu thông Vi t còn thế hạn, vì các cháu có thế để và viết cần Vi t thể thông xuyên đâu! Một vài giới thông Vi t vào cuộc tuần nh trung tâm Vi t ngữ với các cô giáo rớt thế tâm cũng cần để làm cho các cháu khá lên. Cần riêng việc học cách xếp hô theo thông Vi t đã là khó nh thế giới rớt!

Thư Gửi Con Cháu

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Sáu, 03 Tháng 10 Năm 2008 06:59

Đừng bào ta là hời ngoi luôn luôn nhc đn vi c b o t n ti ng Vi t. B m cũng nghĩ nh v y. Nh ng xét cho cùng, m t đ a tr không th k là hai đ a tr (Vi t & Canada hay Vi t & M) nh p làm m t đ c! N u ép quá thì s c a chúng ch u không n i. Còn th thao, còn âm nh c n a ch . V y ta ph i khéo ch n đúng li u l ng, đ ng bi n đ a tr thành “cái máy h c”! Các cháu s ph i v n lên đ t n c này. Các con c n chu n b sao cho chúng s ng thích h p v i môi tr ng và s ng tho i mái t i đây.

Xã Hội Âu-M .

Xã h i này là m t xã h i tiêu th quá m c. Các con không nên đ mình b l i cu n d dàng vào các trò ti p th khéo léo nh m xúi gi c chúng ta mua hàng th dàn. Chúng ta đ b nh h ng c a qu ng cáo, ngay c trong khi chúng ta đang b các nhà băng và các hãng b o hi m bao v y, chi ph i. Các con c n “thi u đ c, tri túc” t c là “ít ham, bi t đ ”, ch mua th c n thi t, không có không đ c mà thôi! Nhà, xe cũng v y; an toàn và đ dùng cho sinh ho t hàng ngày là đ c r i. Tránh n nhi u. Th nh th i thì h n! B m không nói lý thuy t xuống đâu, xã h i bây gi xu ng đ c v đ o đ c, v tâm linh, ch vì h ng ngo i nhi u quá, lo v v t ch t nhi u quá, ích k quá, ch ng tìm th y h nh phúc ở đâu c ! B t ích k , hãy nghĩ đ n đ ng lo i, ph i bi t chia s v i đ ng lo i.

Riêng Ph n B M .

Già thì s b nh, b nh r i s ... ra đi! Quy lu t t nhiên là v y. Đ n ngày y, các con hãy lo thu x p t ch c tang l cho b m đ c trang nghiêm nh ng đ n gi n. N u chôn c t b m ở m t nghĩa trang thì, sau này, khi ph i đi làm ăn n i khác, các con s th c m c vì xa không trông nom đ c ph n m ! B m ch n cách h a táng, thu n ti n h n; mà kh i ph i chi m đ t, vì đ t r t c n thi t cho các th h sau. Có th đ m tr i tro c a b m lên núi hay xu ng sông, xu ng bi n. Cát b i tr v cát b i, có gì đâu! Thay vì đ i đ ng ăn u ng, các con nên dành ti n b c góp vào các vi c có ích l i chung. Đ ng e thiên h chê c i, m i ng i s hi u và s tán thành. Có m t chi ti t nh th này: n u ch ng may, b hay m ngã b nh mà ph i ch u m t “đ i s ng th c v t”, các con hãy can đ m ch n gi i pháp rút các ng tr sinh; kéo dài làm chi, ch gây kh cho m i ng i!

Bàn Thư Gia Đình.

Thư Gửi Con Cháu

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Sáu, 03 Tháng 10 Năm 2008 06:59

Trong hoàn cảnh ngày nay, khó lập bàn thờ ngay trong nhà. Nhưng dù tiên, ông bà nội ngoại, cha mẹ, các con có thể bày bàn thờ nội trang trọng nhất trong nhà để lòng tôn kính và để thờ họ không bao giờ làm tổn hại gia phong. Ngày giỗ, xếp mâm cỗ bàn thờ, bày mâm chén đồ cúng trong, vài bông hoa thơm, mâm trái cây tươi và mâm nén nhang (nhang để cũng để) là đủ, vì lòng thành của các con và các cháu mới là quý. Bà mẹ nói “các cháu” là có ý nhắc các con cần cho các cháu biết ý nghĩa ngày giỗ của dân tộc Việt Nam. Vào những ngày giỗ, các con hãy nghĩ thiện, làm lành nhiều hơn các ngày khác, hãy chia sẻ chút đồ ăn cho người nghèo, hãy gom quần áo để dành cho các người thiện. Nếu anh chị em nhân ngày giỗ mà vẫn họp mặt họp mặt thì thật là tốt vì tình thân gia đình sẽ như đó mà tăng lên.

Mong các con đọc kỹ thư này, suy nghĩ để noi và cố gắng thực hành những lời dạy của bà mẹ. Bà mẹ cảm ơn tất cả các con đã luôn luôn tận tâm săn sóc bà mẹ từ bao nhiêu năm nay và đã lo toan đầy đủ cho bà mẹ để có thể thoải mái, vui hưởng tuổi già.

Hôn các con thật lâu!

Hôn các cháu thật lâu!

Bà Mẹ